

Bu proje Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilmektedir.

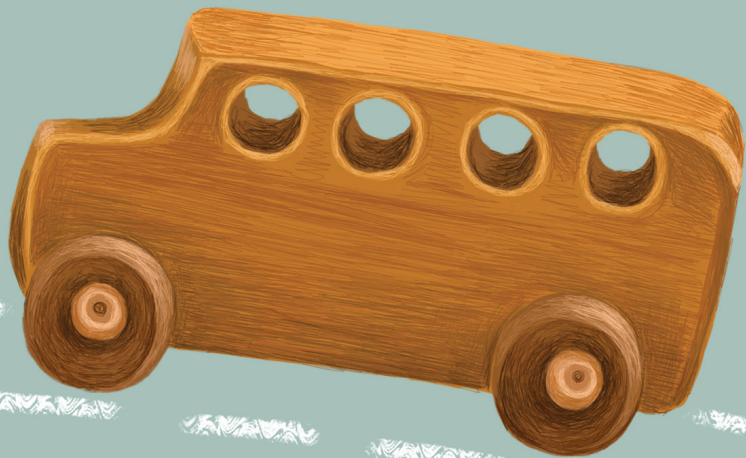
Eđitime Erken Eđitimle Bařla

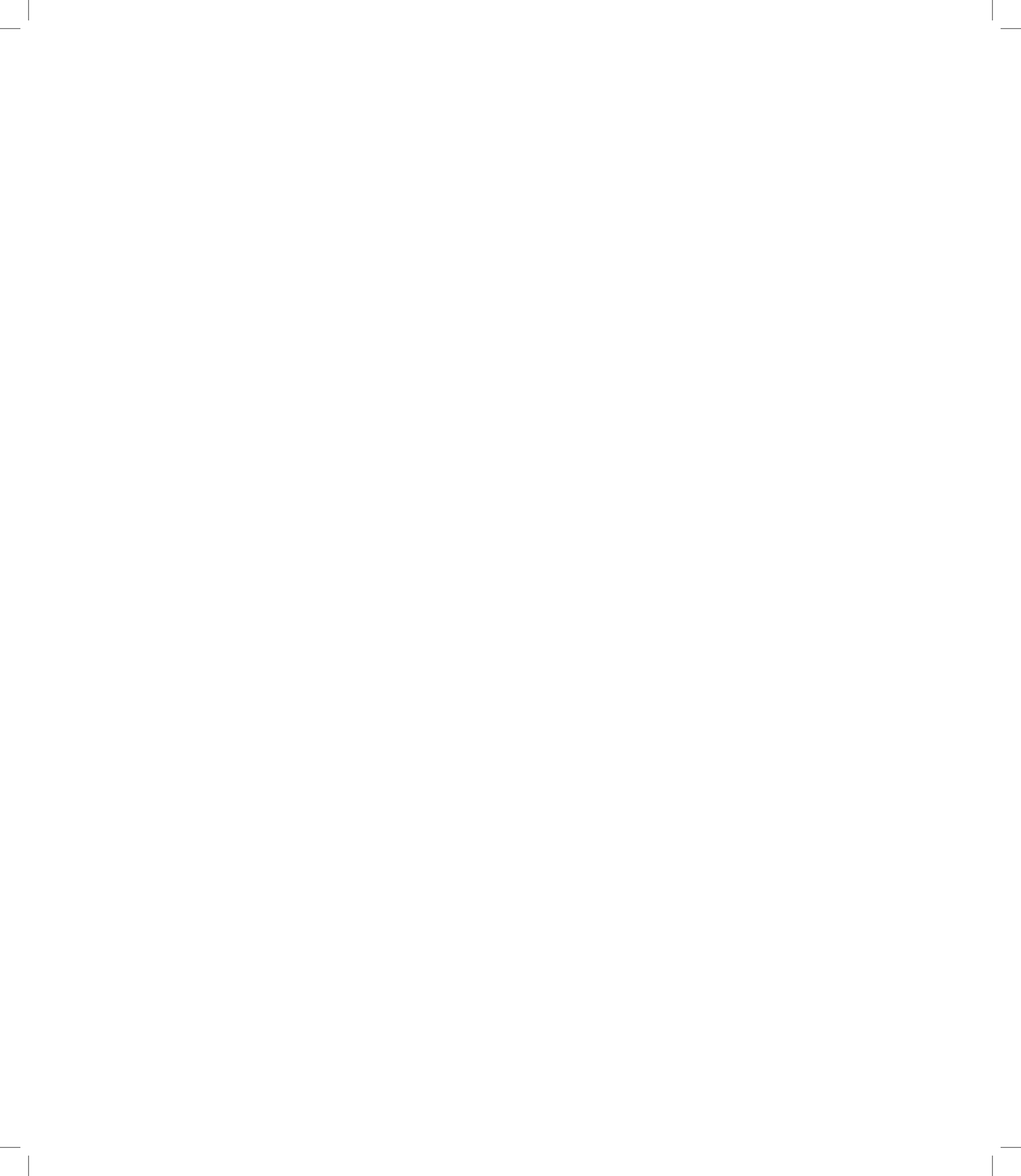
Yolculuk Oyunu

**“Bu yayın, Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti’nin ortak finansmanıyla hazırlanmıştır.
Yayının içeriği yazarların sorumluluğunda olup hiçbir şekilde Avrupa Birliđi ve
Türkiye Cumhuriyeti’nin resm görüřünü yansıtmak zorunda deđildir.”**

Yolculuk Oyunu

Bugün ninemle yolculuk oyunu oynadık.

"Hadi, seninle çok uzaklara gidelim Mert," dedi bana.

"Hızlı mı gidelim, yavaş yavaş mı?" dedim.

"Zamanımız çok! Gemiyle gidelim mesela! Yavaş yavaş."

"Kocaman bir gemi olsun, değil mi?" dedim heyecanla.

Ninemle hayal kurarak çıktık bir yolculuğa.
Bir sürü adanın yanından geçtik yol boyunca.
Yunusları gördük sürü halinde.
Bir süre yarıştılar bizimle.

Gece güverteden baktık denize. Ninem suları işaret etti eliyle:
“Görüyor musun?” dedi. “Yıldızlar suya düşmüş sanki!”
“Aaa!” dedim hayretle bakarak ışıltılı denize. “Bu nasıl oldu ki?”
Ninem güldü sevgiyle: “Onlar yakamoz canımın içi!
Geceleri parlayan bir deniz canlısıdır tek hücreli.
Ay olmadığı zamanlarda görülür denizlerde!”

"Nine, karadan gitsek bu sefer de!"
dedim hevesle.

"Ah, pek güzel!" dedi ninem.

"Yola koyulalım trenle!"

Yataklı vagon dan alsın biletleri, babana söyle!"

Akşamüstü bindik trene saat altıda.
Pencereden baktık hızla akıp giden manzaraya.
Ninem bir türkü söyledi sevinçle.
Ninemini elini tuttum sevgiyle.

Hava kararınca yattık yataklarımıza.
Ninem başladı masal anlatmaya.
Tren çuf çuf yol almaya devam etti.
Gözkapaklarım usul usul indi.
Oh ne güzel, hem masal hem ninni!
Yan vagonlardan geliyordu tatlı bir akordeon sesi.
Lalalala laaaa la la la!

“Nine, gece otobüsle mi devam etsek yola?”

“Neden olmasın yavrum? Mola vere vere gideriz yolumuza!”

Ninemın omzunda uyudum yol boyunca.

Ama uyandım her molada onunla.

Bir durakta ninem lokum aldı bana.

Sonra bacakları açılın diye turladı duraklama boyunca.

LOKUMCU

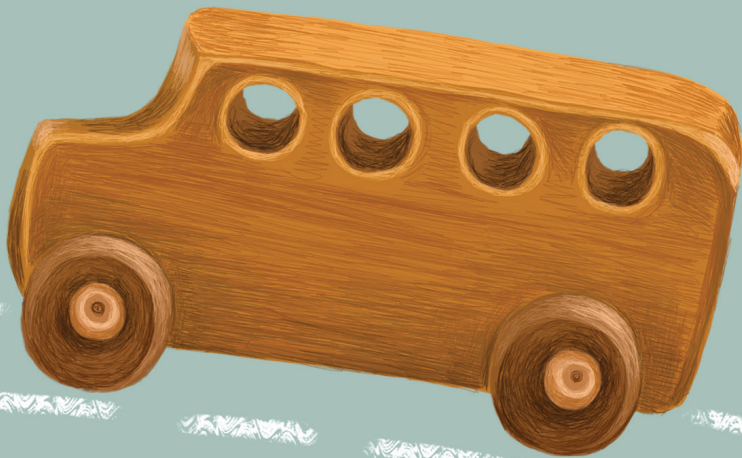
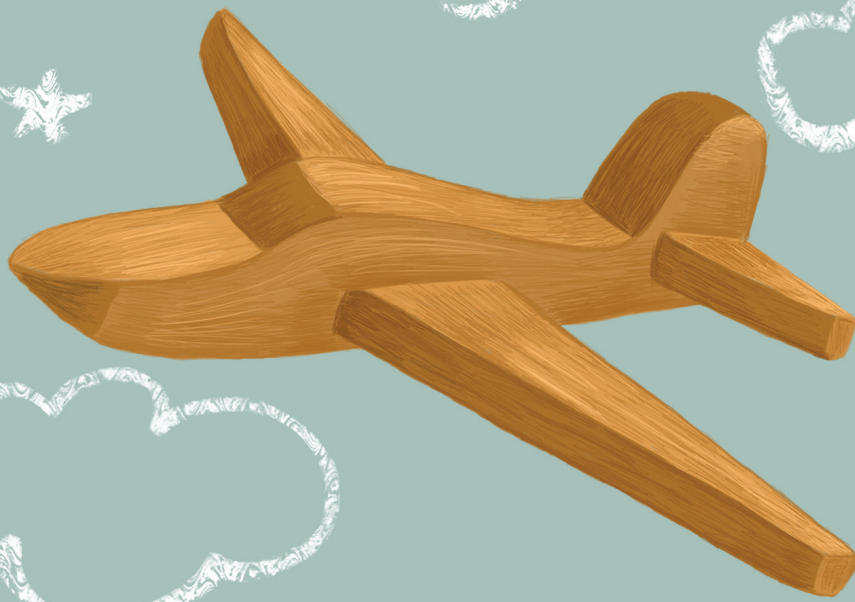
Ninem, "Ah, ben yoruldum artık!" dedi.
En kolayı herhalde uçakla gitmekti.
Havaalanı ne kadar da büyük bir yerdi!
Işıklı panolar yanıp sönüyordu.
Anonların sonu gelmiyordu.
Biraz kafam karıştı, kalbim küt küt attı.
Uçağa bindik, ayağımız yerden kesildi.
Kuşlar gibi uçmak ne kadar güzeldi!

Ninemle birlikte hayal kurmak çok eğlenceliydi.
Sonra da bahçeye çiçek dikmek çok güzeldi.

Bugün ninemle yolculuk oyunu oynadık.
“Hadi, seninle çok uzaklara gidelim Mert,” dedi bana.
“Hızlı mı gidelim, yavaş yavaş mı?” dedim.
“Zamanımız çok! Gemiyle gidelim mesela! Yavaş yavaş.”
“Kocaman bir gemi olsun, değil mi?” dedim heyecanla.

İNSAN KAYNAKLARININ
GELİŞTİRİLMESİ
PROGRAM OTORİTESİ

unicef
her çocuk için

